Quelle: http://manuscripta.at/?ID=912
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

ipsō suo firmam pacē concedē dignat'ē. S; rogo te ut
deprecēris dīn, p totius ecclē stabilitate' simulq; ppecca
tis meis. Respondit mulier ad eū. Oportunū ē & ualde
necessarium. te abba zosima. qui habitu & sacerdota
li ornaris officio; p omnib' atq; p me peccatrice orare
dīn. qm̄ in hoc uocatus es. tamen ppt̄ p̄ceptum tuū
obedire cū omni uirtute debeo & orabo dīn. licet pec
catrix. Et eleuans oculos ad orientē. manus erexit ad
celos cepitq; silent orare. ita ut tantum labia moue
rentur. & uox penit' non audirēt. Vn̄ zosimas nullum
ūbum orationis potuit intelligere' si; hoc sibi dīn
testem adhibens dicebat. qm̄ diu pluram mulier fa
ceret orationē. uidi eā in loco ī quo stabat orans.
suspensam a terra in aere. quasi unius cubiti mensura.
De qua uisione magno cōprehensus ē timore' & cadens
cepit sudorib' mundare' stuporib' cōprehendi. y ad
mirationib; estuari' nchil aliud dicere poterat.
nisi tantūmodo kyrieleyson. Dū hec agerent'. cepit
senex magna cum dubietate anhelare. ne forsitan
spē eēt fantasie fingens orationē. Oxq; conuersa
mulier erexit monachū ita dicens. Quid te abba
cogitationes tue perturbant scandalizari in me. qd
spē sum. & fictam faciam orationē? Satis factus esto
homo. peccatricē me ēē mulierculā. y tamen sacro